

לקידש את עצמו בזמן הווה, כדי שימצא הרים הרים בזיכרון שלם בראי.

אמר רבי חייא, בא ראה, מפני גודלים הם מעשייו של מקודש ברוך הוא, שהרי קאמנות והជור של האדם היא כמו העולם, ובכל יום ויום מקודש ברוך הוא בורה עולםות, ומוגז זוגים כל אחד ואחד בראשו והוא ציר את דמותם טרם בואם לעולם.

בא ראה, שאמר רבי שמעון, בתוכו זה ספר תולדת אדם, וכי ספר היה לו? אלא פרשיטה, שהקדוש ברוך הוא הראה לאדם הראשון דור דור ודורשו וכו'. איך הראה לו? אם אמר שראה ברוח הקדש שהם עתדים לבא לעולם מכיר שראה בחכמה מה יבא לעולם - לא כך, אלא ראה בעין את כלם, ואotta הרים הרים שעמידים לעמד בה בעולם, את כלם הוא ראה בעין. מה הטעם? משום שםיים שנבראו העולם, כל הנפשות העיתיות לעמד בבני האדם, כלן עומדות לפני הקדוש ברוך הוא באותה הרים מפש שעמידות לעמד בה בעולם.

במו כן כל אותם הצדיקים, אחר שיווצאים מן העולם הזה, כל הנפשות עולמות, ומתוךross ברוך הוא מונפנ' להם דמות אחות להחלבש בה כמו שהי בעולם הזה. משום כך כלם עומדים לפני, וראה אותם אדם הראשון בעין.

אם אמר, שארה שראה אותם לא עמדו בקיומם - בא ותראה, כל דברי הקדוש ברוך הוא הם בקיום ועומדים לפני עדר שירדים לעולם. כמו זה כתוב בדברים כת) כי את אשר ישנו פה

לקידשא גרמיה בהויא זמנא בגין דישתבח
ההוא דיוקנא בעיירה שלים קדקה חזין.

אמר רבי חייא תא חזין, מפני אבון רברבין עובדי דקדשא בריך הוא, דהא אומנתא וצינרא דבר נש איהו בגונא דעתמא, ובכל יומא רוימא קדשא בריך הוא בריך עלקמא מזוזג זוניגין בלחר ויחד קדקה חייליה, והוא צייר דיוקניהם עד לא יותר לעלם.

תא חזין, דאמר רבי שמעון, כתיב זה ספר תולדות אדם. וכי ספר הויה לייה. אלא אוקמודה דקדשא בריך הוא אחמי לייה לאדם הראשון דר דר ודורשו וכו'. הייך אחמי לייה, אי תימא דחמא ברוח קדשא דאנון זמיגין למיתי לעלם. כמוון דחמא בחכמתא מה דיביתי לעלם. לאו הכי, אלא חמא בעינה כליה. וההוא דיוקנא זומיגין למיקם ביה בעלם כליה חמא בעינה, מאי טעם בגין דמיומא דאתברי עלם כליה נפשאן זומיגין למיקם בבני נשא כליה קיימיין קמי קדשא בריך הוא בהויא דיוקנא ממש זומיגין למיקם ביה (דף צא ע"א) בעלם.

בעונה דא כל אבון צדיקין בתר דנקין מהאי לעם כליה נפשאן סלקון, וקדשא בריך הוא אזמן לוין דיוקנא אחרא לאתלבשא בהו בגונא דהו בהאי לעם, בגין כך כליה קיימיין קמיה וחמא לוין אדם הראשון בעינה.

אי תימא בתר דחמא לוין לא קיימי בקיימייה. תא חזין כל מלוי קדשא בריך הוא בקיומה אבון וקיימו קמיה עד דנחתו לעלם. בגונא דא כתיב, (דברים כת) כי את אשר ישנו פה וגוי הוא אוקМОה דכליה